

10 Ιουνίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ  
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 455/91 & 471/91).

---

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσόντα —  
Αποτίμηση των πτυχίων που λαμβάνονται μετά από πενταετή  
φοίτηση — Δεν ισοφαρίζουν τα μεταπτυχιακά διπλώματα —  
Νομολογία.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Υπηρεσιακές  
Εκθέσεις — Ο Κ.6(3) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση  
Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990, ως προς το χρόνο υποβολής  
τους — Λήψη των εκθέσεων υπόψη, σε σχέση με τον ουσιαστικό  
10 χρόνο συνδρομής των προσόντων — Η απόλυτα σχετική Α.Ε  
1085, Κυπριακή Δημοκρατία v. Παναγιώτη Πετρίδη.

10

Οι περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμοί  
του 1990 — Κανονισμός 8 — Δεν είναι *ultra vires* του Νόμου 1/90  
15 — Η ανάπτυξη της Κυριάκου Τριανταφυλλίδης κ.ά v. Κυπριακής  
Δημοκρατίας.

15

Οι αιτητές επεξήτησαν, με τις προσφυγές, την ακύρωση του  
διορισμού του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση Προϊσταμένου  
20 Κλάδου Ελέγχου. Το πλεονέκτημα του μεταπτυχιακού διπλώματος  
ήταν ένα κεντρικό σημείο αμφισβήτησης στα πλαίσια της  
διαδικασίας.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές,  
25 αποφάσισε ότι:

25

1. Σχετικά με την ισοτιμία του τίτλου που αποκτάται μετά από πενταετή φοίτηση, στα Πανεπιστήμια της Ελλάδας και της Γερμανίας, με τους δύο τίτλους που αποκτώνται μετά από τριετή φοίτηση, στον πρώτο κύκλο σπουδών, και διετή για μετεκπαίδευση, στα Αγγλικά Πανεπιστήμια, απορριπτική είναι η απάντηση της νομολογίας. 5
2. Σύμφωνα με τον Κ.6(3), των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990, οι ετήσιες εκθέσεις υποβάλλονται στην Επιτροπή μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 3ης Μαρτίου κάθε χρόνου και αναφέρονται στο προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Οι εκθέσεις των αιτητών έφθασαν στο γραφείο της Επιτροπής στις 12.2.91 και αυτή του ενδιαφερομένου στις 14.2.91. Υπάρχει επομένως συμμόρφωση με τον σχετικό κανονισμό. Ο ουσιαστικός χρόνος συνδρομής των προσόντων των υποψηφίων ήταν 17.3.90. Η ΕΔΥ μπορούσε, για το χρονικό διάστημα μέχρι αυτή την ημερομηνία, να λάβει υπόψη, για σκοπούς γενικής αξιολόγησης, τις εκθέσεις του 1990. Απόλυτα σχετική είναι, αναφορικά με την ορθότητα ενεργείας της ΕΔΥ, η επι του επίδικου σημείου απόφαση της Ολομέλειας του Ανώτατου Δικαστηρίου στην υπόθεση Α.Ε 1085, **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παναγιώτη Πετρίδη**, 20.12.91. 10  
15  
20
3. Αναφορικά με το ότι ο Κανονισμός 8 είναι ultra vires του εξουσιοδοτούμενου Νόμου 1/90, είχα πρόσφατα την ευκαιρία να συζητήσω διεξοδικά το ζήτημα στην υπόθεση 715/91, **Κυριάκου Τριανταφυλλίδη κ.α ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**. 25  
30
4. Οι αιτητές δεν απέδειξαν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου. Η ΕΔΥ πέτυχε στο καθήκον της να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για διορισμό στην επίδικη θέση. Οι προσφυγές απορρίπτονται. 35

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 250· 40

Δημητρίου ν. Δημοκρατίας (Αρ.1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 1426·

Δημοκρατία ν. Χρίστου (1991) 3 Α.Α.Δ. 56·

Δημοκρατία ν. Πετρίδη (1991) 3 Α.Α.Δ. 731.

Τριανταφυλλίδης κ.ά ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2066.

## 5 Προσφυγή.

Προσφυγή κατά του διορισμού του ενδιαφερομένου προσώπου, Χρίστου Παπαδόπουλου, στη θέση Προϊσταμένου Κλάδου Ελέγχου, από 1.4.91.

10

Α. Παπαφιλίππου, για τους αιτητές.

Β. Χ" Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, Α' για τους καθ' ων η αίτηση.

15

Α. Σ. Αγγελίδης για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

*Cur. adv. vult.*

20 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

### ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ:

25 Ο διορισμός του ενδιαφερομένου προσώπου, Χρίστου Παπαδόπουλου, στη θέση Προϊσταμένου Κλάδου Ελέγχου, από 1.4.91. Η απόφαση ελήφθη από την Ε.Δ.Υ. στις 14.3.91 και εδημοσιεύθη στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 12.4.91.

30 Σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής.

35 Στα απαιτούμενα προσόντα μεταπτυχιακόν προσόν, στον οικείο κλάδο, αποτελεί πλεονέκτημα. Ποίος δε από τους υποψηφίους το διαθέτει είναι σημείο διαφωνίας μεταξύ του δικηγόρου των αιτητών, που ισχυρίζεται πως το είχε και ο αιτητής στην προσφυγή 455/91, Σάββας Σαββίδης, και της Συμβουλευτικής Επιτροπής και Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που συμπέραναν ότι, οι  
40 αιτητές στις δύο προσφυγές - στην 471/91 είναι ο Κυριάκος Αγαθού - δεν διέθεταν το πλεονέκτημα που είχε ο ενδιαφερόμενος Χρίστος Παπαδόπουλος.

Εφόσον η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής, η διαδικασία για την πλήρωσή της διέπεται από το άρθρο 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, 1/90. Ο δικηγόρος των αιτητών εγείρει σωρεία νομικών σημείων, βάσει των οποίων και εισηγείται την ακύρωση της επίδικης απόφασης. Πλείστα αποτέλεσαν αντικείμενο συζήτησης και επίλυσης από τη νομολογία της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Διερωτώμαι γιατί επαναφέρονται εξακολουθητικά. Είναι εύθετο το σημείο να θίξω ένα, το πλεονέκτημα της διάθεσης μεταπτυχιακού προσόντος. Οι αιτητές είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού διπλώματος στην πολιτική μηχανική. Ο Σαββίδης του γνωστού Μετσοβείου Πολυτεχνείου, και ο Αγαθού Πανεπιστήμιο της Γερμανίας. Ο ενδιαφερόμενος είναι διπλωματούχος πανεπιστημίου της Αγγλίας - Queen Mary College από το οποίο και απέκτησε διδακτορικό τίτλο, Doctor of Philosophy. Ο πρώτος του τίτλος του απενεμήθη με τιμές πρώτης τάξης. Ο δικηγόρος των αιτητών παίρνει δύο σελίδες από τη γραπτή του αγόρευση για να εισηγηθεί πως ο τίτλος που αποκτάται μετά απο πενταετή φοίτηση στα πανεπιστήμια της Ελλάδας και Γερμανίας είναι ισότιμος με τους δυο τίτλους (B.A., M.A. ή B.Sc.) που αποκτά ένας μετά από τριετή φοίτηση, στον πρώτο κύκλο σπουδών, και διετή για μετεκπαίδευση, στα Αγγλικά πανεπιστήμια. Παραπέμπω στην απορριπτική απάντηση της εισηγήσεως σε μερικές πρωτόδικες αποφάσεις: προσφυγή 386/86, **Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας**, 11.2.89, **Δημητρίου ν. Δημοκρατίας**, 780/88, 25.4.90, και στην απόφαση της Ολομέλειας στην Α.Ε. 1070, **Δημοκρατίας ν. Χρίστου**, 24.1.91.

Επανερχομαι στη διαδικασία που ακολουθήθηκε για τη λήψη της επίδικης απόφασης. Η Συμβουλευτική Επιτροπή δέχτηκε τους υποψηφίους σε συνέντευξη και, αφού στάθμισε τα προσόντα τους, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και εμπιστευτικών εκθέσεων, γι' αυτούς που ήσαν δημόσιοι υπάλληλοι, σύστησε 3 υποψηφίους. Σε αυτούς περιλαμβάνονταν ο αιτητής Αγαθού και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Η Ε.Δ.Υ. ζήτησε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 34(7) του Νόμου, να επανεξετάσει το ζήτημα και να συστήσει ακόμη ένα, ώστε ο αριθμός των συστηθέντων να είναι τετραπλάσιος της μιας κενής θέσης. Η Συμβουλευτική Επιτροπή στην επανεξέταση πρόσθεσε

- στον κατάλογο των συστηθέντων ένα άλλο από τους υποψηφίους, τον Παπαδόπουλο Δημήτρη. Ο αιτητής Σαββίδης, με γραπτό αίτημά του στην Ε.Δ.Υ., ζήτησε να συμπεριληφθεί και αυτός στον κατάλογο των υποψηφίων και να κληθεί σε συνέντευξη. Η Επιτροπή απεδέχθη το αίτημα.

- Οι υποψήφιοι κλήθηκαν σε συνέντευξη ενώπιον της Ε.Δ.Υ. στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων. Η αξιολόγησή τους έχει ως εξής:

#### ΟΝΟΜΑ ΑΙΤΗΤΩΝ ΚΡΙΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΚΡΙΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

1. Αγαθού Κυριάκος Σχεδόν πολύ καλός Σχεδόν πολύ καλός  
2. Σαββίδης Σάββα Σχεδόν πολύ καλός Πολύ καλός

#### ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

3. Παπαδόπουλος Χρίστος Εξαιρετος Πάρα πολύ καλός

- Ο γενικός διευθυντής σύστησε τον Χρίστο Παπαδόπουλο ως τον καλύτερο για διορισμό στη θέση.

- Οι εμπιστευτικές εκθέσεις των αιτητών και του ενδιαφερομένου προσώπου για τα έτη 1985-1989 και η υπηρεσιακή έκθεση για το 1990 παρουσιάζουν την ακόλουθη εικόνα: Οι αιτητές κρίνονται ως εξαιρετοι στα έτη 1985-1989 και πολύ ικανοποιητικοί το 1990, ενώ το ενδιαφερόμενο πρόσωπο βαθμολογείται εξαιρετος σε όλα τα έτη. Το σημείο αυτό είναι κατάλληλο για να ασχοληθώ με το επόμενο νομικό ζήτημα, που εγείρει ο δικηγόρος των αιτητών, και που αφορά στην αξιολόγηση για τις υπηρεσιακές εκθέσεις του 1990, που έγιναν σύμφωνα με το Νόμο 1/90. Για το έτος αυτό η ομάδα αξιολόγησης βαθμολόγησε τους αιτητές με "εξαιρετος". Επειδή η ΕΔΥ έκρινε πως η βαθμολόγηση δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, θεώρησε πως οι αιτητές αξιολογήθηκαν ως "πολύ ικανοποιητικός" στα συγκεκριμένα στοιχεία αξιολόγησης. Το πρώτο και συναφές νομικό ζήτημα, που δημιουργεί ο δικηγόρος των αιτητών, είναι πως

εσφαλμένα η ΕΔΥ αποδέχθηκε και έδρασε επί των υπηρεσιακών εκθέσεων των αιτητών και του ενδιαφερομένου προσώπου, για το έτος 1990. Το σκεπτικό του προχωρεί ως εξής. Εφόσον οι εκθέσεις συντάχθηκαν στις αρχές Φεβρουαρίου του 1991, και η διαδικασία πλήρωσης της θέσης άρχισε ένα χρόνο προηγουμένως, με ουσιαστικό χρόνο κατοχής των απαιτούμενων προσόντων 17.3.90, οι υπηρεσιακές εκθέσεις γι' αυτό το χρόνο δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη.

Φρονώ πως δεν είναι ορθή η εισήγηση ούτε και το σκεπτικό της, γιατί σύμφωνα με τον Κ.6(3), των περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Αξιολόγηση Υπαλλήλων) Κανονισμών του 1990, οι ετήσιες εκθέσεις υποβάλλονται στην Επιτροπή μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 31ης Μαρτίου κάθε χρόνο και αναφέρονται στο προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Οι εκθέσεις των αιτητών έφθασαν στο γραφείο της Επιτροπής στις 12.2.91 και αυτή του ενδιαφερομένου στις 14.2.91. Υπάρχει επομένως συμμόρφωση με τον σχετικό κανονισμό. Ο ουσιαστικός χρόνος συνδρομής των προσόντων των υποψηφίων ήταν 17.3.90. Η ΕΔΥ μπορούσε, για το χρονικό διάστημα μέχρι αυτή την ημερομηνία, να λάβει υπόψη για σκοπούς γενικής αξιολόγησης τις εκθέσεις του 1990. Απόλυτα σχετική είναι, αναφορικά με την ορθότητα ενεργείας της ΕΔΥ, η επί του επίδικου σημείου απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Α.Ε. 1085, **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παναγιώτη Πετρίδη**, 20.12.91.

Αναφορικά με το δεύτερο σκέλος της εισήγησης, ότι δηλαδή ο Κανονισμός 8 είναι Ultra vires του εξουσιοδοτούντος Νόμου 1/90, είχα πρόσφατα την ευκαιρία να συζητήσω διεξοδικά το ζήτημα στην υπόθεση 715/91 **Κυριάκου Τριανταφυλλίδη κ.α. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, 1.6.92, και μεταφέρω εδώ αυτούσια τη σχετική ανάλυση που κάμνω.

(Αρχίζει το απόσπασμα)

"Προχωρεί τώρα στο πιο σημαντικό νομικό σημείο που συζητά ο δικηγόρος των αιτητών, που και ο ίδιος χαρακτηρίζει ως το σοβαρότερο στην υπόθεση.

Το άρθρο 50(1) του Νόμου προβλέπει τα εξής:

5 "Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), για όλους τους υποψήφιους ετοιμάζονται και υποβάλλονται στην Επιτροπή ετήσιες υπηρεσιακές εκθέσεις κατά τον καθορισμένο τρόπο και χρόνο".

10 Υπογραμμίζω τη λέξη "καθορισμένο", γιατί σε αυτή αποδίδεται ειδική έννοια στις ερμηνευτικές διατάξεις του άρθρου 2 του Νόμου. Και σημαίνει με Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου. Εκδόθηκαν οι σχετικοί κανονισμοί, (ΚΔΠ 386/90). Οι κανονισμοί 6, 7 και 8  
15 προβλέπουν για τις ετήσιες υπηρεσιακές εκθέσεις, δηλαδή την ετοιμασία τους και τη διαδικασία αξιολόγησης. Ο Κανονισμός 8 καθορίζει τα έντυπα της αξιολόγησης. Στο μέρος III του παραρτήματος Β γίνεται ειδική αναφορά στον τρόπο με τον οποίο ένας υπάλληλος αξιολογείται "εξαιρετος" και σημειώνεται  
20 πως η κρίση αυτή πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Ελλείψει αιτιολογίας ο υπάλληλος θα θεωρείται πως αξιολογήθηκε ως "πολύ ικανοποιητικός", αντί "εξαιρετος", στο συγκεκριμένο στοιχείο αξιολόγησης.

25 Ο δικηγόρος εισηγείται πως η πρόνοια αυτή, στη σημείωση του παραρτήματος των Κανονισμών, είναι ανίσχυρη γιατί υπερβαίνει τις διατάξεις του εξουσιοδοτούντος νόμου, Ultra vires. Η συλλογιστική για την τεκμηρίωση της εισήγησής του είναι πως ο νομοθέτης  
30 εξουσιοδότησε μεν την δια κανονισμών ρύθμιση του τρόπου αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, όχι όμως και τον αυτόματο υποβιβασμό της αξιολόγησης ενός λειτουργού από εξαιρετος σε "πολύ ικανοποιητικός", επειδή ο αξιολογών λειτουργός δεν την  
35 αιτιολογεί, πράγμα για το οποίο, καίτοι ο δημόσιος υπάλληλος δεν φέρει καμιά ευθύνη, υφίσταται όμως τις συνέπειες.

40 Η επιχειρηματολογία από μια πρώτη ματιά μου φάνηκε βάσιμη. Ομολογώ πως ακόμα προσπαθώ να αντιληφθώ τη λογική σκοπιμότητα αυτής της πρόνοιας και με απασχόλησαν οι σκέψεις που ακολουθούν. Η αξιολόγηση ενός δημόσιου λειτουργού ως εξαιρετος -

επίθετο στον υπερθετικό του καλός - αποδίδει τη σημασία που έχει η ίδια η λέξη και ο χαρακτηρισμός αναφέρεται ασφαλώς στη γνωστή ιδιότητα του αξιολογούμενου, ως δημόσιος λειτουργός. Ποία άλλη, εν  
 5  
 τολιαυτή περιπτώσει, αιτιολόγηση χρειάζεται ως πρόσθεμα στο χαρακτηρισμό του εξαιρέτου; Αλλά και αν δοθεί θα είναι πιθανό απλός φραστικός πλεονασμός στη διαυγή σημασία της λέξης "εξαιρέτος". Επιπλέον, η πρόνοια είναι γνωστή στους αξιολογούντες. Αν δεν αιτιολογήσουν την  
 10  
 αξιολόγηση, του "εξαιρέτος", γνωρίζουν πως θα θεωρείται από την ΕΔΥ ως "πολύ ικανοποιητικός". Τί σημαίνει δηλαδή αυτό; Ότι, ενώ αξιολογούν "εξαιρέτος", και δεν αιτιολογείται, το αποτέλεσμα είναι να κριθεί από την Επιτροπή ο δημόσιος λειτουργός ως πολύ  
 15  
 ικανοποιητικός. Και πράγματι ο δημόσιος λειτουργός, που έχει έννομο συμφέρον στην αξιολόγησή του, ενώ δεν ευθύνεται για τον τρόπο ενέργειας του αξιολογούντος, υφίσταται τις συνέπειες.

Με τις πιο πάνω σκέψεις επανέρχομαι στην αυστηρά νομική πτυχή του θέματος που με απασχόλησε σοβαρά. 20

Η άποψή μου είναι πως η σχετική πρόνοια δεν είναι ultra vires του Νόμου. Εν πρώτοις η ΕΔΥ δεν επεμβαίνει στην κρισιολογία του αξιολογούντος οργάνου, όπως  
 25  
 ισχυρίζεται ο δικηγόρος των αιτητών. Απλώς εφαρμόζει, όπως έχει υποχρέωση, το σχετικό κανονισμό. Η νομοθετική εξουσία έδωσε ευρεία και γενική αρμοδιότητα ρύθμισης του καταρτισμού των υπηρεσιακών εκθέσεων με κανονισμούς, οι οποίοι και εγκρίθηκαν από την ίδια,  
 30  
 όπως ο νόμος ορίζει. Η Δημόσια Υπηρεσία, όπως και η ονομασία της υποδηλώνει, ανήκει στην πολιτεία. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας είναι ανεξάρτητο όργανο που καθιδρύθηκε με βάση το άρθρο 122 του Συντάγματος, λειτουργεί δε σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 1/90.  
 35  
 Ο νομοθέτης, στην εμφανή του επιθυμία στελέχωσης της δημόσιας υπηρεσίας με επαρκείς λειτουργούς, θέλησε να διασφαλίσει με τον καλύτερο τρόπο τη μέθοδο επιλογής τους από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας. Γι' αυτό και καθορίζει, στην επιδικη διάταξη, πως η αξιολόγηση ενός  
 40  
 λειτουργού ως "εξαιρέτος", σε στοιχείο αξιολόγησης πρόκριση που τοποθετεί το άτομο στον ύψιστο βαθμό



επάρκειας, πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Έχω τη γνώμη λοιπόν πως η σχετική πρόνοια είναι μέσα στα πλαίσια του εξουσιοδοτούμενου Νόμου και η Επιτροπή είχε καθήκον να την εφαρμόσει.

5 (Τέλος του αποσπάσματος).

- Είναι γεγονός ότι οι αιτητές υπερέχουν σε αρχαιότητα έναντι του διορισθέντος. Ιδιαίτερα ο αιτητής Σαββίδης υπηρετούσε στη θέση Ανώτερου Εκτελεστικού Μηχανικού 10 1ης Τάξης, στην αμέσως δηλαδή κατώτερη θέση. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχε αποσπαστεί, από το 1982, στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων για την εκτέλεση ειδικών καθηκόντων, ασκώντας ουσιαστικά τα καθήκοντα της θέσης Προϊσταμένου Κλάδου Ελέγχου. Ο 15 δικηγόρος των αιτητών αφιερώνει μεγάλο μέρος της αγόρευσής του για να ισχυριστεί πως ήταν παράνομη η απόσπαση του ενδιαφερομένου προσώπου και κατηγορεί τον τότε γενικό διευθυντή του υπουργείου, και ολόκληρο το υπουργείο, χρησιμοποιώντας την εξής γλώσσα: "Ο 20 Γενικός Διευθυντής, που με τις πράξεις και παραλείψεις του ανέχθηκε τις πιο πάνω παράνομες και αντίθετες με τη χρηστή διοίκηση καταστάσεις, στις οποίες το Υπουργείο του ήταν συνεχώς από το 1982 συνένοχο και συνεργό, πράγμα που η ΕΔΥ απέτυχε να διαπιστώσει, ήταν αυτός 25 που βοήθησε την ΕΔΥ στην αξιολόγηση των υποψηφίων και έδωσε και την τελική σύσταση .... κ.λπ." Κρίνω άσκοπο να σχολιάσω τόσον το περιεχόμενο όσον και το ύφος που χρησιμοποιεί ο αιτητής στην παρούσα δικαστική διαδικασία. Και αυτό αφορά και σε άλλα 30 σημεία της γραπτής του αγόρευσης, ιδιαίτερα σ' αυτά που σχετίζονται με τα πανεπιστημιακά προσόντα και την εν γένει αξία του ενδιαφερομένου. Επισημαίνω μόνο, επί του προκειμένου, πως όλοι οι διατελέσαντες γενικοί διευθυντές του υπουργείου θεωρούσαν τον διορισθέντα 35 ως εξαιρετο, ένας μάλιστα από αυτούς είτε χαρακτηριστικά πως είναι ο καλύτερος δημόσιους υπάλληλος που γνώρισε ποτέ στη σταδιοδρομία του.

- Έχω τη γνώμη, λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, πως 40 οι αιτητές δεν απέδειξαν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου. Η ΕΔΥ πέτυχε στο καθήκον της να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο για

διορισμό στην επίδικη θέση. Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα, γιατί, εκτός από το ενοχλητικό ύφος που χρησιμοποιήθηκε στη γραπτή αγόρευση των αιτητών, η υποψηφιότητά τους για τη θέση ήταν συζητήσιμη.

5

*Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.*